

Pismo oca sinu

Branislav je prošlog studenoga zaređen za đakona. Njegov otac, katolički aktivist zatvoren zbog borbe protiv komunizma u Čehoslovačkoj tijekom 1980-ih, poslao mu je dirljivo pismo.

4.02.2021.

Branislav Borovsky, kojeg također zovu Brano poput oca, zaređen je prošlog studenoga u Rimu za đakona, zajedno s još 26 vjernika Opusa Dei.

Radi ograničenja zbog pandemije, njegova obitelj nije mogla biti

prisutna da dijeli njegovu radost u tako važnom trenutku. Stoga mu je otac odlučio poslati dirljivo pismo koje njegov sin sada želi objaviti.

Brano Borovski, otac novog đakona, bio je katolički aktivist u komunističkoj Čehoslovačkoj tijekom 1980-ih. Uhićen je zajedno s još dvojicom prijatelja u Poljskoj i optužen za krijumčarenje vjerske literature. Premlaćivanja, mučenja i vrijeme provedeno u zatvoru samo su ojačali njegovu vjeru u Boga.

Moj dragi sine Branislave:

12. prosinca 2020. navršit će se točno 37 godina od dana kada sam bio zatvoren u poljskom gradu Nowy Sacz. U to sam vrijeme bio 20-godišnji student. Strpali su me u zatvor zbog krijumčarenja vjerske literature s dvojicom prijatelja. Knjige smo donosili iz Poljske u Čehoslovačku. To su bile godine komunističkog režima kada je bilo

zabranjeno kupovati tu vrstu literature u knjižarama.

Moj zatvor u Poljskoj poklopio se s vremenom vojnog stanja. Mojim suputnicima i meni prijetila je kazna zatvora u rasponu od 15 do 20 godina.

Tijekom istraga vojni su nas istražitelji tukli, prijetili i na mnogo načina ponižavali. Tri mjeseca sam proveo sam u ćeliji dimenzija 2 metra sa 3 metra. I noću i danju u ćeliji je uvijek gorjelo svjetlo. Nisu mi dopuštali da spavam ni da se odmaram. Morao sam šutjeti cijelo vrijeme. U ćeliji je temperatura ponekad bila izuzetno hladna, a ponekad nepodnošljivo vruća.

Jednom kasno u noć zatvorski čuvar koji je bio potpuno pijan uperio je pištolj u mene i prijetio mi smrću. Bio je ljut jer nije mogao uzeti godišnji odmor jer me morao čuvati.

Nakon nekoliko mjeseci poslali su me u najveći poljski zatvor koji se nalazi u gradu Tarnovu. Ponižavanja i premlaćivanja su se nastavila. Jedan od onih koji su bili u zatvoru sa mnom bio je mentalno bolesna osoba, po zanimanju boksač, koji je surađivao s komunističkom policijom. Znao je bez razloga napadati zarobljenike, tukao nas je i terorizirao.

Bio sam toliko psihički uništen da mi se neprestano javljala misao da moj život nema smisla. Došao sam do točke razmišljanja bih li, s obzirom na prilike, trebao završiti svoj život.

Nešto poput debele vrpce, sastavljene od mnogih finih niti, malo po malo se počela razmotavati sve dok nije ostala samo jedna nit za koju se moglo držati. Ta posljednja nit bila je moja vjera u Boga. Već sam izgubio svaku nadu da će se moja situacija promijeniti. Ipak, nekako sam znao

da nas sve Bog drži u svojim rukama. Iako sam tek mnogo godina kasnije doista shvatio što znači da je Bog prisutan u svemu što nam se događa... Tada sam osjećao veliko napuštanje, misleći da se Bog negdje sakrio. Ali godinama kasnije shvatio sam da je točno suprotno. Nikad nisam bio tako blizak s Bogom kao tada.

Prije zatvora ozbiljno sam razmišljao o mogućnosti poziva u svećeništvo. Ali komunisti su mi taj poziv istrgli iz srca. Mislio sam da je svećeništvo završilo u mom životu. Ali s prolaskom vremena, sada to vidim drugim očima.

Božji je plan bio da proživim pad komunističkog režima i oporavak građanskih i vjerskih sloboda. Božji je plan bio da se oženim tvojom majkom i da nas blagoslovi s osmero djece. A Božji je plan obuhvaćao i tvoj vlastiti poziv.

Ove subote, 21. studenog 2020.,
primit ćeš đakonat zajedno s ostalim
prijateljima na putu do svećeništva.
Unatoč činjenici da nas pandemija
koronavirusa sprječava da osobno
budemo s tobom u tako važnom
trenutku za tebe i cijelu našu obitelj,
siguran sam da Bog u svojoj
providnosti drži sve čvrsto u svojim
rukama.

Želim te uvjeriti da ćemo na dan
kada primiš milost đakonata svi
moliti posebno za tebe i zahvaljivati
Bogu na tvome pozivu.

Završavam sa svojom omiljenom
latinskom frazom: Gutta cavat
lapidem non vi sed saepe cadendo
[kap vode urezuje rupu u stijeni ne
vlastitom snagom, već postojanošću].

Bratislava, 17. studenoga 2020., na
godišnjicu Baršunaste Revolucije.

*50-minutni dokumentarni film „Otisci
u snijegu“ (s engleskim titlovima)*

*govori o katoličkom podzemnom
pokretu otpora tijekom godina
komunizma u Čehoslovačkoj. Sadrži
kratki intervju s Branislavom
Borovskim o njegovoj vlastitoj ulozi u
borbi protiv komunizma.*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/pismo-o-ca-
sinu/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/pismo-o-casinu/) (7.08.2025.)